

**UCHWAŁA NR XXVII/191/13
RADY GMINY DYWITY**

z dnia 26 marca 2013 r.

w sprawie przyjęcia treści odpowiedzi na skargę.

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002r. Nr 153, poz. 1270, z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Dywity uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rada Gminy Dywity przyjmuje treść odpowiedzi na skargę z dnia 22 lutego 2013r. (data wpływu 25 lutego 2013r.) na uchwałę Nr XXI/135/12 Rady Gminy Dywity z dnia 18 października 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej, usługowej i infrastruktury technicznej w obrębie geodezyjnym Kieźliny i Myki, gm. Dywity wniesioną przez [REDAKTOR], [REDAKTOR], [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie i postanawia o jej przekazaniu wraz z aktami sprawy sądowi.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Wójta Gminy Dywity do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Gminę Dywity przed właściwym sądem administracyjnym.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dywity.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy
Dywity

Renata Kaszubska

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXVII/191/13
Rady Gminy Dywity
z dnia 26 marca 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
ul. Emilii Plater 1, 10 – 526 Olsztyn

Skarżący:

Organ:

Rada Gminy Dywity
ul. Olsztyńska 32, 11-001 Dywity

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) Rada Gminy Dywity przekazuje skargę [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] oraz [REDACTED] na uchwałę Nr XXI/135/12 Rady Gminy Dywity z dnia 18 września 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej, usługowej i infrastruktury technicznej w obrębie geodezyjnym Kieźliny i Myki, gm. Dywity i wnosi o jej oddalenie.

Uzasadnienie

██████████, ██████████, ██████████ oraz ██████████ zaskarżyli uchwałę Nr XXI/135/12 Rady Gminy Dywity z dnia 18 września 2012r., błędnie wskazując datę podjęcia uchwały jako 18 października 2012r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej, usługowej i infrastruktury technicznej w obrębie geodezyjnym Kieźliny i Myki, gm. Dywity zarzucając jej naruszenie:

- 1) art. 7, 8, 77 § 1 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego,
- 2) art. 1 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- 3) § 4 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 4 ust. 5 pkt 1 rozporządzenia z dnia 19 grudnia 2008r. Nr 160 Wojewody Warmińsko – Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny,
- 4) art. 6 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska,
- 5) art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie, z niżej podanych powodów.

AD. 1

Przytoczone w skardze przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, tj. art. 7, 8, 77 § 1 i 80 nie mają w niniejszej sprawie zastosowania. W trybie ogólnego postępowania administracyjnego załatwiane są sprawy konkretne, dotyczące indywidualnie oznaczonego podmiotu. Z przyjmowanego w teorii prawa rozróżnienia między aktami stanowienia i aktami stosowania prawa wynika, że w ogólnym postępowaniu administracyjnym nie jest dopuszczalne załatwianie spraw ogólnych w formie aktów stanowienia prawa, które są wydawane w innych postępowaniach i procedurach tworzenia prawa (por. np. niepublikowany wyrok WSA w Warszawie z 12.04.2007r., VII SAB/Wa 71/06). Zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Do uchwalania planu nie mają zastosowania przepisy k.p.a., a uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego o charakterze powszechnie obowiązującym, wiąże obywateli i organy administracyjne w toku prowadzonych indywidualnych postępowań administracyjnych (wyrok WSA w Krakowie z 13.08.2007r., II SA/Kr 1285/05).

AD. 2.

Stwierdzenie, że ustalenia skarżonego planu miejscowego naruszają art. 1 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez naruszenie spójności zabudowy, wymagań ładu przestrzennego oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, ma charakter subiektywny. Skarżący łączą zachowanie ładu przestrzennego z prawami wynikającymi z własności nieruchomości, podnosząc iż nabyli działki w celu wybudowania na nich domów. Należy zauważyć, że ochrona przyznawana istniejącym stosunkom własnościowym nie ma charakteru bezwzględnego, jak również prawo własności nie nadaje się pierwszeństwa nad innymi wartościami wymienionymi w art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, mającymi charakter równorzędny w planowaniu przestrzennym (II SA/Gd 498/10, wyrok WSA w Gdańsku, 2010-11-04, LEX nr 752527). Zgodnie z powołanym przepisem, w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych, walory ekonomiczne przestrzeni, prawo własności, potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, potrzeby interesu publicznego oraz potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych. Przepisy określają granice, w jakich gmina może podejmować rozstrzygnięcia w sferze polityki przestrzennej i mając wyłączną kompetencję do planowania miejscowego, samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania obszaru podlegającego jej władztwu planistycznemu. W niniejszym przypadku wnikliwie i wszechstronnie rozważano zarówno interes indywidualny, jak i publiczny, tak by w sposób obiektywny wykonać, przysługujące gminie, władztwo planistyczne.

AD. 3 i 4

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit b) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projekt planu miejscowego podlega uzgodnieniu na podstawie przepisów odrębnych. W myśl art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin w części dotyczącej obszaru chronionego krajobrazu wymagają uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów mogących mieć negatywny wpływ na ochroną przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (rozporządzenie Wojewody Warmińsko – Mazurskiego Nr 160 z dnia 19 grudnia 2008r., Dz. Urz. Nr 201, poz. 3152), stąd projekt planu został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 30 maja 2012r. w zakresie ochrony przyrody. Nieuzyskanie wymaganego uzgodnienia, a także sporządzenie projektu planu wbrew uzgodnieniu stanowi podstawę do orzeczenia nieważności planu.

AD. 5

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej, usługowej i infrastruktury technicznej w obrębach geodezyjnych Kieźliny i Myki, gm. Dywity uchwalony został w dniu 18 września 2012r. W październiku 2012r. sesja Rady Gminy odbyła się 23 dnia miesiąca i nie podejmowano na niej uchwały dot. przedmiotowego terenu.

Uchwała Nr XXI/135/12 Rady Gminy Dywity z dnia 18 września 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej, usługowej i infrastruktury technicznej w obrębie geodezyjnym Kieźliny i Myki, gm. Dywity przekazana została Wojewodzie Warmińsko – Mazurskiemu w dniu 28 września 2012r., tj. z przekroczeniem 7 dniowego terminu, co zdaniem organu, nie stanowi naruszenia zasad sporządzania planu oraz istotnego naruszenia trybu jego sporządzania.